

Cumartesi, 04 Mayıs 2024 13:49 - Son Güncelleme Cumartesi, 04 Mayıs 2024 13:49

1 / 13

1. SÖZ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 04 Mayıs 2024 13:49 - Son Güncelleme Cumartesi, 04 Mayıs 2024 13:49

hikâyecige bak dinle!. Şöyle ki:

Bedevî Arab çöllerinde seyahat eden adama gerektir ki, bir ka-

sh: » (S: 6)

bile reisinin ismini alsın ve himeyesine girsın. Tâ şakîlerin şerrinden kurtulup hâcâtını tedârik edebilsin. Yoksa tek başıyla hadsiz düşman ve ihtiyâcatına karşı perişan olacaktır. İşte böyle bir seyahat için iki adam, sahraya çıkıp gidiyorlar. Onlardan birisi mütevazi idi. Diğer mağrur... Mütevazii, bir reisin ismini aldı. Mağrur, almadı... Alanı, her yerde selâmetle gezdi. Bir katı-üt tarîke rast gelse, der: "Ben, filân reisin ismiyle gezerim." Şakî defolur, ilişemez. Bir çadıra girse, o nam ile hürmet görür. Öteki mağrur, bütün seyahatinde öyle belalar çeker ki, târif edilmez. Daima titrer, daima dilencilik ederdi. Hem zelil, hem rezil oldu.

İşte ey mağrur nefsim! Sen o seyyahsın. Şu dünya ise, bir çöldür. Aczin ve fakrın hadsizdir. Düşmanın, hâcâtın nihayetsizdir. Mâdem öyledir; şu sahranın Mâlik-i Ebedî'si ve Hâkim-i Ezelî'sinin ismini al. Tâ, bütün kâinatın dilenciliğinden ve her hâdisatın karşısında titremeden kurtulasın.

Evet, bu kelime öyle mübarek bir definedir ki: Senin nihayetsiz aczin ve fakrın, seni nihayetsiz kudrete, rahmete rabtedip Kadîr-i Rahîm'in dergâhında aczi, fakrı en makbul bir şefaathı yapar. Evet, bu kelime ile hareket eden, o adama benzer ki: Askere kaydolur. Devlet namına hareket eder. Hiçbir kimseden pervası kalmaz. Kanun namına, devlet namına der, her işi yapar, her şeye karşı dayanır.

Başta demiştik: Bütün mevcûdât, lisan-ı hal ile Bismillah der. Öyle mi?

Evet, nasılkı görsen: Bir tek adam geldi. Bütün şehir ahalisini cebren bir yere sevketti ve cebren işlerde çalıştırdı. Yakînen bilirsin; o adam kendi namıyla, kendi kuvvetiyle hareket "etmiyor. Belki o bir askerdir. Devlet namına hareket eder. Bir padişah kuvvetine istinad eder. Öyle de her şey, Cenâb-ı Hakk'ın namına hareket eder ki; zerrecikler gibi tohumlar, çekirdekler başlarında koca ağaçları taşıyor, dağ gibi yükleri kaldırıyorlar. Demek herbir ağaç, Bismillah der.

1. SÖZ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 04 Mayıs 2024 13:49 - Son Güncelleme Cumartesi, 04 Mayıs 2024 13:49

ne fiat istiyor?

Elcevab: Evet o Mün'im-i Hakikî, bizden o kıymettar ni'metlere, mallara bedel istediği fiat ise; üç şeydir. Biri: Zikir. Biri: Şükür. Biri: Fikir'dir. Başta "Bismillah" zikirdir. Âhirde "Elhamdülillah" şükürdür. Ortada, bu kıymettar hârîka-i san'at olan nimetler Ehad-i Samed'in mu'cize-i kudreti ve hediye-i rahmeti olduğunu düşünmek ve derketmek fikirdir. Bir pâdşahın kıymettar bir hediyesini sana getiren bir miskin adamın ayağını öpüp, hediye sahibini tanımamak ne derece belâhet ise, öyle de; zâhirî mün'imleri medih ve muhabbet edip, Mün'im-i Hakikî'yi unutmak; ondan bin derece daha belâhettir.

Ey nefis! böyle ebleh olmamak istersen; Allah nâmına ver, Allah nâmına al, Allah nâmına başla, Allah nâmına işle. Vesselâm.

Ondördüncü Lem'anın İkinci Makamı

(Makam münasebetiyle buraya alınmıştır)

□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ binler esrarından altı sırrına dairdir.

İHTAR: Besmelenin rahmet noktasında parlak bir nuru, sönük aklıma uzaktan göründü. Onu, kendi nefsim için nota Sûretinde kaydetmek istedim. Ve yirmi-otuz kadar sırlar ile, o nurun etrafında bir daire çevirmek ile avlamak ve zaptetmek arzu ettim. Fakat maatteessüf şimdilik o

arzuma tam muvaffak olamadım. Yirmi-otuzdan, beş-altıya indi.

"Ey insan!" dediğim vakit nefsimi murâd ediyorum. Bu ders kendi nefsimde has iken, ruhan benimle münasebettar ve nefsi nefsimden daha hüşyar zâtlara belki medâr-ı istifâde olur niyetiyle, Ondördüncü Lem'anın İkinci Makamı olarak müdakkik kardeşlerimin tasviblerine havale ediyorum. Bu ders akıldan ziyade kalbe bakar, delilden ziyade zevke nâzırdır.

[illegible]

00000000 00000000 00000000 00000000 00000000 00000000 00000000 00000000 000 00000000
0000000000 0000000000 00000000 00000000 00000000 00 0000000000 0000

Şu makamda birkaç sır zikredilecektir.

BİRİNCİ SIR: "Bismillâhirrahmânirrahîm"ın bir civesini şöyle gördüm ki: Kâinat sîmâsında, arz sîmâsında ve insan sîmâsında birbiri içinde birbirinin numinesini gösteren üç sikke-i rubibyet var.

Biri: Kâinatın heyet-i mecmuasındaki teavün, tesânüd, teanuk, tecâvübden tezahür eden sikke-i kübrâ-i ulûhiyettir ki, "Bismillah" ona bakıyor.

İkincisi: Küre-i arz sîmasında nebâtât ve hayvanâtın tedbir ve terbiye ve idaresindeki

1. SÖZ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 04 Mayıs 2024 13:49 - Son Güncelleme Cumartesi, 04 Mayıs 2024 13:49

sh: » (S: 10)

eden, bilbedâhe yine Rahmettir. Ve bir ağacın bütün heyetiyle meyvesine müteveccih olduğu gibi, bütün kâinatı insana müteveccih eden ve her tarafta ona baktıran ve muavenetine koşturan, bilbedâhe rahmettir. Ve bu hadsiz fezâyı ve boş ve hâlî âlemi dolduran, nurlandıran ve şenlendiren, bilmüşâhede rahmettir. Ve bu fâni insanı ebede namzed eden ve ezeli ve ebedî bir zâta muhatâb ve dost yapan, bilbedâhe rahmettir.

Ey insan, mâdem rahmet böyle kuvvetli ve cazibedâr ve sevimli ve mededkâr bir hakikat-ı mahbubedir. "Bismillâhirrahmânirrahîm" de, o hakikata yapış ve vahşet-i mutlakadan ve hadsiz ihtiyacatın elemelerinden kurtul ve o Sultan-ı Ezel ve Ebed'in tahtına yanaş ve o rahmetin şefkatıyla ve şefeatiyle ve şuaâtıyla o Sultan'a muhatâb ve halîl ve dost ol!

Evet kâinatın enva'ını hikmet dairesinde insanın etrafında toplayıp bütün hâcâtına Kemâl-i intizâm ve inâyet ile koşturmak, bilbedâhe iki hâletten birisidir: Ya kâinatın herbir nev'i kendi kendine insanı tanıyor, ona itaat ediyor, muavenetine koşuyor. -Bu ise yüz derece akıldan uzak olduğu gibi, çok muhâlâtı intac ediyor. İnsan gibi bir âciz-i mutlakta, en kuvvetli bir Sultan-ı Mutlak'ın kudreti bulunmak lâzım geliyor.- Veyahut bu kâinatın perdesi arkasında bir Kadîr-i Mutlak'ın ilmi ile bu muavenet oluyor. Demek kâinatın enva'ı, insanı tanıyor değil; belki insanı bilen ve tanıyan, merhamet eden bir zâtın tanınmasının ve bilmesinin delilleridir.

Ey insan! Aklını başına al. Hiç mümkün müdür ki: Bütün envâ'-ı mahlûkatı sana müteveccihen muâvenet ellerini uzattıran ve senin hâcetlerine "Lebbeyk!" dedirten Zât-ı Zülcelâl seni bilmesin, tanımasın, görmesin? Mâdem seni biliyor, rahmetiyle bildiğini bildiriyor. Sen de onu bil, hürmetle bildiğini bildir ve kat'iyyen anla ki: Senin gibi zaîf-i mutlak, âciz-i mutlak, fakîr-i mutlak, fâni, küçük bir mahluka koca kâinatı müsahhar etmek ve onun imdadına göndermek; elbette hikmet ve inâyet ve ilim ve kudreti tâzammun eden hakikat-ı rahmettir. Elbette böyle bir rahmet, senden küllî ve hâlis bir şükür ve ciddî ve sâfi bir hürmet ister. İşte o hâlis şükrün ve o sâfi hürmetin tercümanı ve ünvanı olan "Bismillâhirrahmânirrahîm"i de. O ahmetin vusulüne vesile ve o Rahmân'ın dergâhında şefâatçı yap.

Evet, rahmetin vücudu ve tahakkuku, Güneş kadar zâhirdir.

1. SÖZ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 04 Mayıs 2024 13:49 - Son Güncelleme Cumartesi, 04 Mayıs 2024 13:49

sh: » (S: 11)

Çünkü nasıl merkezî bir nakış, her taraftan gelen atkı ve iplerin intizâmından ve vaziyetlerinden hasıl oluyor. Öyle de: Bu kâinatın daire-i kübrâsında binbir İsm-i İlahî'nin cilvesinden uzanan nuranî atkılar, kâinat sîmasında öyle bir sikke-i Rahmet içinde bir hâtem-i Rahîmîyyeti ve bir nakş-ı şefkati dokuyor ve öyle bir hâtem-i inâyeti nescediıyor ki, Güneşten daha parlak kendini akıllara gösteriyor.

Evet Şems ve Kamer'i, anâsır ve maadini, nebâtat ve hayvanatı; bir nakş-ı âzamın atkı ipleri gibi o binbir isimlerin şuâlarıyla tanzim eden ve hayata hâdim eden ve nebatî ve hayvanî olan umum vâlidelerin gâyet şirin ve fedâkârane şefkatleriyle şefkatini gösteren ve zevilhayatı hayat-ı insâniyeye müsahhar eden ve ondan rubûbiyyet-i İlahiyenin gâyet güzel ve şirin bir nakş-ı âzamını ve insanın ehemmiyetini gösteren ve en parlak rahmetini izhar eden o Rahmân-ı Zülcemâl, elbette kendi istiğnâ-i mutlakına karşı, rahmetini ihtiyâc-ı mutlak içindeki zîhayata ve insana makbûl bir şefaatchi yapmış.

Ey insan, eğer insan isen "Bismillâhirrahmânirrahîm" de. O şefaatchiyi bul!

Evet zeminde dörtüzbün muhtelif ayrı ayrı nebâtatın ve hayvanatın taifelerini, hiçbirini unutmuyarak, şaşırmayarak, vakti vaktine kemâl-i intizâm ile hikmet ve inâyet ile terbiye ve idare eden ve küre-i arzın sîmâsında hâtem-i ehadiyeti vaz'eden; bilbedâhe belki bilmüşâhede rahmettir ve o rahmetin vücûdu, bu küre-i arzın sîmâsındaki mevcûdâtın vücudları kadar kat'î olduğu gibi, o mevcûdât adedince tahakkukunun delilleri var. Evet zeminin yüzünde öyle bir hâtem-i Rahmet ve sikke-i Ehadiyet bulunduğu gibi, insanın mâhiyet-i mâneviyesinin sîmâsında dahi öyle bir sikke-i rahmet vardır ki, küre-i arz sîmasındaki sikke-i merhamet ve kâinat sîmâsındaki sikke-i uzmâ-yı rahmetten daha aşağı değil. Âdetâ binbir ismin cilvesinin bir nokta-i mihrâkiyesi hükmünde bir câmiyeti var.

Ey insan, hiç mümkün müdür ki: Sana bu sîmayı veren, o sîmâda böyle bir sikke-i Rahmeti ve bir hâtem-i Ehadiyeti vaz'eden zât, seni başı boş bıraksın; sana ehemmiyet vermesin; senin harekâtına dikkat etmesin; sana müteveccih olan bütün kâinatı abes yapsın; hilkat şeceresini

1. SÖZ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 04 Mayıs 2024 13:49 - Son Güncelleme Cumartesi, 04 Mayıs 2024 13:49

meyvesi çürük, bozuk ehemmiyetsiz bir ağaç yapsın! Hem hiç bir cihetle şübhe kabûl etmeyen ve hiç bir

sh: » (S: 12)

vechile noksaniyyeti olmıyan, Güneş gibi zâhir olan rahmetini ve ziya gibi görünen hikmetini inkâr ettirsin. Hâşâ!..

Ey insan! Bil ki: O Rahmetin arşına yetişmek için bir mi'rac var. O mi'rac: "Bismillâhirrahmânirrahîm"dir. Ve bu mi'rac ne kadar ehemmiyetli olduğunu anlamak istersen, Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyân'ın yüzondört Sûrelerinin başlarına ve hem bütün mübârek kitapların ibtidalarına ve umum mübârek işlerin mebde'lerine bak. Ve Besmele'nin âzamet-i kadrine en kat'î bir hüccet şudur ki: İmam-ı Şafiî (R.A.) gibi çok büyük müçtehidler demişler: "Besmele tek bir âyet olduğu halde, Kur'anda yüzondört defa nâzil olmuştur."

DÖRDÜNCÜ SIR: Hadsiz kesret içinde vâhidiyyet tecellisi, hitab-ı "İyyâke Na'büdü " ve demekle herkese kâfi gelmiyor. Fikir dağılıyor. Mecmuundaki vahdet arkasında Zât-ı Ehadiyeti mülâhaza edip "İyyâke Na'büdü ve İyyâke Nestaîn" demeğe küre-i arz vüs'atinde bir kalb bulunmak lâzım geliyor. Ve bu sırra binâen cüz'iyatta zâhir bir Sûrette sikke-i ehadiyyeti gösterdiği gibi, herbir nevide sikke-i ehadiyyeti göstermek ve Zât-ı Ehad'i mülâhaza ettirmek için hâtem-i Rahmâniyyet içinde bir sikke-i Ehadiyeti gösteriyor; tâ külfetsiz herkes her mertebede "İyyâke Na'büdü ve İyyâke Nestaîn"deyip doğrudan doğruya Zât-ı Akdes'e hitab ederek müteveccih olsun.

İşte Kur'an-ı Hakîm, bu sırr-ı azîmi ifade içindir ki, kâinatın daire-i âzamında, meselâ semâvat ve arzın hilkatinden bahsettiği vakit birden en küçük bir daireden ve en dakik bir cüz'iden bahseder; tâ ki, zâhir bir Sûrette hâtem-i Ehadiyyeti gösterebilir. Meselâ: Hilkat-ı semâvat ve arzdan bahsi içinde hilkat-i insandan ve insanın sesinden ve sîmasındaki dekaik-ı ni'met ve hikmetten bahis açar. Tâ ki, fikir dağılmasın, kalb boğulmasın, ruh Mâbudunu doğrudan doğruya bulsun. Meselâ:

□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□

âyeti mezkûr hakikatı mû'cizâne bir Sûrette gösteriyor.

Evet, hadsiz mahlûkatta ve nihayetsiz bir kesrette vahdet sikkeleri, mütedâhil daireler gibi en büyüğünden, en küçük sikkeye kadar envaı ve mertebeleri vardır. Fakat o vahdet ne kadar olsa yine kesret içinde bir vahdettir. Hakikî hitabı tam temin edemiyor. Onun

sh: » (S: 13)

için, vahdet arkasında Ehadiyyet sikkesi bulunmak lâzımdır. Tâ ki, kesreti hatıra getirmesin. Doğrudan doğruya Zât-ı Akdes'e karşı kalbe yol açsın. Hem Sikke-i Ehadiyyete nazarları çevirmek ve kalbleri celbetmek için o sikke-i Ehadiyyet üstünde gâyet cazibedâr bir nakış ve gâyet parlak bir nur ve gâyet şirin bir halâvet ve gâyet sevimli bir cemâl ve gâyet kuvvetli bir hakikat olan Rahmet sikkesini ve Rahîmiyyet hâtemini koymuştur. Evet o Rahmetin kuvvetidir ki, zîşuurun nazarlarını celbeder, kendine çeker ve Ehadiyyet Sikkesine îsal eder. Ve Zât-ı Ehadiyeyi mülâhaza ettirir ve ondan "İyyâke Na'büdü ve İyyâke Nestaîn"deki hakikî hitaba mazhar eder. İşte "Bismillahirrahmânirrahîm" Fatiha'nın fihristesi ve Kur'anın mücmel bir hülâsası olduğu cihetle bu mezkûr sırr-ı azîmin ünvanı ve tercümanı olmuş. Bu ünvanı eline alan, rahmetin tabakatında gezebilir. Ve bu tercümanı konuşuran, esrar-ı rahmeti öğrenir ve envar-ı rahîmiyeti ve şefkati görür.

BEŞİNCİ SIR: Bir hadîs-i şerifte varid olmuş ki:

00000000 0000000 00000 0000000000000 000000 000000 00-ey kemâ kal-

Bu hadîsi, bir kısım ehl-i tarîkat, akaid-i îmânîyeye münasib düşmeyen acib bir tarzda tefsir etmişler. Hattâ onlardan bir kısım ehl-i aşk, insanın simâ-yı mânevîsine bir Sûret-i Rahman nazarıyla bakmışlar. Ehl-i tarîkatın ekserinde sekr, ehl-i aşkın çoğunda istiğrak ve iltibas olduğundan, hakikata muhalif telakkilerinde belki mazurdurlar. Fakat akılı başında olanlar, fikren onların esâs-ı akaide münafî olan mânâlarını kabûl edemez. Etse hatâ eder.

Cumartesi, 04 Mayıs 2024 13:49 - Son Güncelleme Cumartesi, 04 Mayıs 2024 13:49

11 / 13

1. SÖZ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 04 Mayıs 2024 13:49 - Son Güncelleme Cumartesi, 04 Mayıs 2024 13:49

* * *